

JÄMTLANNINPYSTYKORVA

- rotumääritelmän tulkintaa -

Alkuperämaa: Ruotsi

KÄYTTÖTARKOITUS: Jämtlanninpystykorvaa käytetään pääsääntöisesti hirvenmetsästykseseen joskin - etenkin entisaikoina - sillä on metsästetty myös karhua ja ilvestä, jopa metsäkanalintuja. Käyttötarkoitus asettaa suuret vaatimukset voimakkuudelle ja kestävyydelle.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Jämtlanninpystykorva tunnustettiin virallisesti omaksi rotukseensa vasta vuonna 1946. Oman rotumääritelmän saaminen kesti kovin pitkään siksi, että harmaapystykorva ja jämtlanninpystykorva arvosteltiin kauan samana rotuna. Rotu on kuitenkin peräisin jo niiltä ajoilta, jolloin metsästäjäkansat asettuivat Norlantiin. Se kuuluu havumetsävyöhykkeen kookkaisiin metsästyspystykorviin.

YLEISVAIKUTELMA: Suurikokoinen, korkeuttaan pitempi pystykorva; kuiva, voimakas ja tiivisrakenteinen, kuitenkin notkea ja ryhdikäs. Runko ei saa vaikuttaa pitkältä eikä myöskään olla liian raskas.

Tulkintaa:

Jämtlanninpystykorvasta tulee huokua ulottuvuudet, voima ja ryhdikkyys, pitkä kaareva ja lihaksikas kaula sekä raajakas runko selvine raajakulmauksineen.

Tyypiltään erinomaisia jämtlanninpystykorvia

Erinomaiset tyyppi, ryhti ja ulottuvuudet. Upea luusto ja kulmaukset. Hieno uros.

Nuori uros, jolla erinomaiset mittasuhteet, vahvuus ja kulmaukset. Upeat pään mittasuhteet.

Hyväryhtisiä ja vahvuudeltaan erinomaisia narttuja. Molemmilla voisi hännänkiinnitys olla korkeampi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rohkea ja tarmokas, silti rauhallinen.

PÄÄ: Kuiva, pitkänomainen ja korvien välistä suhteellisen leveä.

KALLO-OSA: Loivasti kaareva.

OTSAPENGER: Selvästi havaittava, ei liian jyrkkä.

KIRSU: Leveä.

KUONO-OSA: Etäisyys otsapenkereestä kirsuun on hieman pienempi kuin otsapenkereestä niskakyyhmyyn. Kuono kapenee tasaisesti kirsua kohti, se ei saa vaikuttaa ylhäältä eikä sivulta katsottuna suipolta. Kuononselkä on suora, leveä ja voimakas.

HUULET: Tiiviisti sulkeutuvat.

PURENTA: Leikkaava.

POSKET: Litteät.

SILMÄT: Ruskeat. Ilme on tarkkaavainen ja rauhallinen. Silmäaukot ovat hieman soikeat.

KORVAT: Ylöskiinnittyneet, jäykästi pystyssä, teräväkärkiset, liikkuvaiset ja hieman pitemmät kuin korvantyven levein kohta. Korvalebden sisäpuoli on runsaskarvainen.

Tulkintaa:

Pää on pitkänomainen, kallo-osaltaan suhteellisen leveä ja kuono-osaltaan voimakas. Kuonon ja kallon linjat ovat yhdensuuntaiset sivulta katsottuna. Kuono on voimakas, topattu ja kapenee vain maltillisesti kirsua kohti. Myös päästä täytyy löytyä ulottuvuuksia. Posket eivät saa olla liian voimakkaat ja erottuvat. Kallosta täytyy löytyä myös kulmikkautta eli pää ei saa olla liian virtaviivainen ns. haukipäinen. Pää ei saa myöskään olla liian pyöreäkalloinen, voimakasposkinen ja lyhytpiirteinen, tällöin kyseessä on ns. lanttupää. Liian vaaleat silmät antavat susimaisen pistävän ilmeen mikä ei ole toivottava. Jos koiralla on löysät huulet, on se yleensä muiltakin osin liian raskas ja löysä.

Erinomaiset pään mittasuhteet, korvat ja värimerkit.

Pään mittasuhteissa hieman toivomisen varaa, ulottuvuudet puutteelliset. Myös rungon mittasuhteet hieman lyhyet, kulmaukset niukahkot. Riittävä vahvuus urokselle. Etunojoiset korvat. EH

Otsapenger liian niukka ja pään väritys sameahko. Muutoin mittasuhteiltaan ok, vähän raskas runko. H

Voimakas uros, jolla löysyyttä huulissa. Pään malli ja ilme hyvät mutta korvat vähän turhan lähekkäin kannetut. Muutoin hieno uljas kaulan kanto ja ryhti. Erinomainen vahvuus ja kulmaukset. ERI SA

KAULA: Pitkä, kuiva, vahva ja ryhdikäs.

RUNKO: Vahva, kuiva ja hieman säkäkorkeutta pitempi.

SELKÄ: Suora, säästä lantiota kohti hieman laskeva.

LANNE: Leveä ja hyvin kehittynyt.

LANTIO: Leveä ja vain hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Syvä ja selvästi kaareutunut.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on hieman ylösvetäytynyt.

Tulkintaa:

Kaulan osuus kokonaiskuvassa on korostuneen merkityksellinen. Sen tulee olla lihaksikas, pitkä, kuiva, kaareva ja ylväsasentoinen.

Runko ei saa olla liian raskas ja pitkä, muttei myöskään liian kevyt, ilmava tai lyhyt. Rungon tulee olla voimakas, kuiva ja jäntevä. Rintakehän tulee olla pitkä ja vatsaviivan hieman kohoava. Rodussa esiintyy jonkin verran raskasta runkoa ja matalaraajaisuutta, mutta nykypäivänä yhä enenevässä määrin liian neliömäisiä mittasuhteita, hyvin lyhyttä rintakehää ja voimakkaasti kuroutuvaa alalinjaa. Rungon pituuden tulee tulla pitkästä rintakehästä ja lyhyestä lanneosasta, eikä päinvastoin. Mikäli uroksen runko on hintelä, tällöin usein myös pää ja koko kokonaisuus on hintelä eikä näin ilmennä oikeaa sukupuolileimaa. Selkälínjan tulee olla tasaisesti laskeva ja suora sekä seistessä että liikkeessä, selän lihaksisto on vahva.

Nuori narttu, joka on vielä kauttaaltaan kevyt. Niukasti kulmautunut edestä. Kevyt, kapea pää. Lyhyt karva. T

Matalaraajainen ja raskasrunkoinen uros, jolla riittäväluustoiset, hiven niukasti kulmautuneet raajat. Painunut selkä. T

Tyypiltään aivan liian neliömäinen uros, jolla myös pää on hiven lyhyt. Niukat kulmaukset ja vähän kevyt luusto. Lyhyt rintakehä. Ulottuvuudet puuttuvat. Lyhyt häntä. Tyypin takia H.

Nuori uros jolta vielä voimakkuus puuttuu sekä rungosta että raajoista. Mittasuhteiltaan voisi olla hitusen pidempi. Pentumainen. Pään värimerkit tulisi olla paremmat. H

Liian neliömäinen, aivan liian ilmava ja kevyt- sekä kapearunkoinen uros, jolla myös kevyt luusto ja pää. Ulkokierteiset takaraajat. Rusehtava väri. T

Nuori narttu, joka on rungoltaan ja luustoltaan hivenen vahvempi kuin narttu ylhäällä vasemmalla mutta tarvitsee vielä aikaa vahvistuakseen. Liian tiiviskaarinen häntä. EH

Pitkärunkoinen, sopivan rungonvahvuuden omaava uros. Vähän pienikuonoinen ja suurikorvainen pää. Riittäväluustoiset raajat. Erinomaiset takakulmaukset. Hännänkiinnitys voisi olla korkeampi. Hieno matala kinner. EH

Riittäväluustoinen, pehmytselkäinen uros jolla ok mittasuhteet, vähän kevyt luusto. Jyrkkäasentoisesta lantiosta johtuen hännänkiinnitys matala ja häntä kannettu liian korkealla. Takaraajat ulkokierteiset. Vähän jo jyrkkä otsapenger. Sameahko väritys. Löysä kokonaisuus. T

HÄNTÄ: Ylöskiinnittynyt, keskipitkä ja tasapaksu. Asennoiltaan löysästi kiertynyt ja matalalla reittä vasten kaareutunut. Häntä on tiheäkarvainen, ei viirimäinen.

Tulkintaa:

Variaatioita esiintyy hännissä paljon, tärkeintä kuitenkin on että se on ylöskiinnittynyt ja kaartuu reidelle. Rodun ongelmana ovat lyhyet, jyrkät lantiot, jolloin usein myös hännänkiinnitys on alhainen ja kaari liian avoin. Jonkin verran esiintyy myös liian lyhyitä häntiä.

Mittasuhteiltaan ok, hieman kevytluustoinen uros, jolla ylälinja voisi olla hieman parempi. Niukkakarvainen alaskiinnittynyt häntä jyrkkäasentoisesta lantiosta johtuen. EH

Alaskiinnittynyt, turhan löysäkaarinen ja korkeaasentoinen häntä. Muutoin mittasuhteiltaan, vahvuudeltaan ja kulmauksiltaan erinomainen. Komea pää. ERI

Häntä kiertyy voimakkaasti sivulle ja karvoitukseltaan hieman niukka. Muutoin tyyppiltään erinomainen ja hienosti rakentunut takaosa. ERI SA

Komea, ryhdikäs uros, jolla ihannehäntä. ERI SA

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat kuivat, suorat ja voimakkaat.

LAVAT: Pitkät ja viistot.

KYYNÄRPAÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset.

KÄPÄLÄT: Vahvat, hieman soikeat ja eteenpäin suuntautuneet. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset, sivulta katsottuna polvi- ja kinnerkulma ovat selvät.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpäliä.

Tulkintaa:

Kun halutaan kookkaalle koiralle ulottuvuuksia, tulee kulmausten luonnollisesti olla selvät.

Sekä etu- ja takaosan kulmausten tulee olla tasapainossa kestävän ja vaivattoman liikkumisen mahdollistamiseksi. Luuston tulee olla voimakas, ei kuitenkaan liian raskas eikä liian hento. Liian siroa luustoa esiintyy varsin usein. Nykyään suurimpia rodun rakenteellisia puutteita ovat liian jyrkästi laskevat ja lyhyet lantiot, kapea reisi ja niukat polvi- sekä kinnerkulmaukset. Edellä kuvatulainen takaosan rakenne ei tuo koiralle niitä toivottuja ulottuvuuksia, tällöin myös lihakset ovat huomattavasti köyhemmät ja lyhyemmät. Käpälien tulee myös olla tiiviit ja vahvat, rodussa esiintyy litteitä ja liian pitkiä käpäliä, mitkä eivät ole käyttökoiralla kestävä, käpäliä ovat sen tärkeä työkalu!

Erinomaiset mittasuhteet, rungon vahvuus ja kulmaukset. Hieno matala kinner. Luustoa voisi olla hieman enemmän. Litteät käpälät. EH

Mittasuhteiltaan hieman lyhyt uros, jolla myös lyhyt ja suippokuonoinen pää. Kulmaukset voisivat olla voimakkaammat. Vähän kevyt luusto ja jyrkkäasentoinen lantio. Vähän korkea kinner. H

Sopivan voimakas narttu, jolla hyvät mittasuhteet. Jyrkkäasentoinen lantio, mistä johtuen alaskiinnittynyt ja korkea-asentoinen häntä. Kulmaukset saisivat olla kauttaaltaan voimakkaammat. Muuten hyvä pää mutta hieman pyöreät silmät ja leveät korvat. Litteät hajavarpaiset käpälät. H

Mittasuhteiltaan oikea, ryhdikäs uros jolla sopiva rungon ja luuston vahvuus. Kaula voisi olla pidempi ja etuosa paremmin kulmautunut. Jäykähköt ranteet. ERI

Erinomaiset nartun mittasuhteet, vahvuus ja rakenne. ERI SA

Uros, jolla erinomaiset mittasuhteet ja kulmaukset, riittävä vahvuus. ERI SA

LIIKKEET: Voimakkaat ja vapaat, hyvä askelpituus. Ravissa täysin tai lähes yksijalkinen (etu- ja takakäpälät astuvat rungon keskiviivan kohdalle tai lähelle sitä).

Tulkintaa:

Liikkeistä tulee huokua voima ja tasapaino, ravi on pitkäaskelinen ja raajojen työnnön tulee olla saattava.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite. Peitinkarva on tiheää, mutta melko rungonmyötäistä, aluskarva lyhyttä, pehmeää ja vaaleaa, mieluiten kermanväristä. Karva on päässä ja raajojen etupuolella lyhyttä ja sileää, pitempää rinnassa, kaulassa, hännässä ja eturaajojen sekä reisien takaosassa.

VÄRI: Tumman- tai vaaleanharmaa. Rodun erityispiirre on vaaleanharmaat tai kermanväriset alueet kuonossa, poskissa ja kurkussa. Samaa väritystä esiintyy myös vatsassa, raajoissa ja hännän alapuolella.

Tulkintaa:

Päällikarvan tulee olla laadultaan kovaa ja vettähykkivää, pohjavilla on tiheä ja pehmeä. Jos karva on laineikasta ja pehmeää, se ei suojaa kosteudelta eikä toimi lämmöneristäjänä käytännössä. Väri voi olla tummempi tai vaaleampi, mutta pohjavillan on oltava vaaleaa. Värimerkkien tulee olla selvät eli ne eivät saa olla liian niukan tai nokiset. Kravatti eli selvä katkeamaton valkoinen piirto rinnan ja kaulan värimerkkien välillä on vakava virhe ja sen on alennettava palkintosijaa.

Tyypiltään erinomainen uros, jolla tummanharmaa väri ja kauniit väri vaihtelut. Hienot kulmaukset ja riittävä vahvuus. Vähän tiukkakierteinen häntä. ERI SA

Kaulassa selvä leveä kravatti, mikä pudottaa jo yksistään yhden palkintosijan.

Epätyypillinen pään väritys, rodunomaiset värimerkit puuttuvat poskista, kaulasta ja suurilta osin myös rinnasta. Raajoissa värimerkit löytyvät. Pää on kallo-osaltaan kapea. Palkintosija max T.

Erinomaiset värimerkit

Keskiharmaa, hyvät väri vaihtelut ja hyvät värimerkit. Mittasuhteiltaan ja rungonvahvuudeltaan hyvä, hieman kevytluustoinen uros jolla jyrkähköasentoinen lantio ja vähän niukat kulmaukset takana. Häntä on hieman alaskiinnittynyt. EH

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 57 – 65 cm, ihannekorkeus 61 cm;
nartut 52 – 60 cm, ihannekorkeus 56 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen. Keltaiset silmät; voimakkaasti kiertynyt, lyhyt tai suora häntä; nokiset värit; liian lyhyt karvapeite; hento luusto.

VAKAVAT VIRHEET: Kupera otsa ja pyöreät posket (lanttupää), suippo kuono; muiden hampaiden kuin P1:en puuttuminen; neliömäisyys; honteluus (hämähäkkimäisyys), raskaus ja lymfaattisuus; litteät käpälät; solmio (kurkussa ja rinnassa olevien merkkien välissä oleva yhtenäinen, selvästi erottuva ja selvärajainen valkoinen alue); riittämättömät takakulmaukset; ohut, piiskamainen häntä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Muu kuin rotumääritelmän sallima säkäkorkeus; ylä- tai alapurenta; riippuvat korvat; vaaleiden merkkien puuttuminen kuonosta, poskista, kurkusta ja rinnasta.

HUOMIOITAVAA: Koiraa ei saa palkita, jos se on aggressiivinen tai sillä on anatomisia vajavaisuuksia, jotka voivat haitata terveyttä tai tasapainoisuutta.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.